

jo betale Mulkter for Skødesløshed og endogsaa afsone dem, naar de ikke kunne betale. Er det Familier under Fattigforsorg, bør Fattigvæsenet udstyre dem saa rundeligt, at Moderen ikke behøver at gaa saa tidlig fra Hjemmet, at hun ikke kan faa sine Børn ordentlig udstyrede til at gaa i Skole.

Saa er der ogsaa det, at to Ministerier skulle gribe ind, særlig ved Ordningen af Børnehjemmene, jeg tror i det hele ikke, det er nødvendigt, at noget Ministerium her griber ind, men at den stedlige Overmyndighed, altsaa paa Landet Amtmændene hver i sit Amt, kunne føre det nødvendige Tilsyn med disse Børnehjem. Jeg tror, at ikke blot den ny Direktør er unødvendig, men at heller ikke Ministerierne skulle have saa stærk Del i Tilsynet, som det her er foreslaaet.

Jeg skal slutte med et Par mere almindelige Bemærkninger. Den første angaar en Udtalelse af den ærede Minister og en tilsvarende Bemærkning i Lovforslaget om en Forandring i Straffeloven. Jeg tror, at dersom denne Sag i det hele skal komme frem og gøre tilbørlig Nytte, maa Straffeloven forandres. Det har fra gammel Tid været en almindelig Opfattelse, at Loven sker Fyldest, naar Forbryderen straffes, men der er kommet en mere human Opfattelse frem, at Straffen bør være opdragende. Navnlige maa Straffen, naar der er Tale om Børn, tage bestemt Sigte paa, at den virker opdragende. Det er ogsaa bebudet, at et saadant Forslag vil komme frem, og jeg vil ønske, at det maa komme frem snart, særlig dersom der kommer noget ud af dette Lovforslag, hvad jeg personlig baade ønsker og haaber.

Jeg skal dernæst gøre en anden almindelig Bemærkning. Jeg hørte en Gang en Læge udtale, at det er lettere at forebygge en Sygdom end at hemme og helbrede en Sygdom, naar den er kommen til Udbrud. Jeg tror i det hele taget, at vi ved Samfundsordningen herefter i det hele maa sørge for at forebygge, at der bliver saa megen Fristelse, hvorved Børnene blive vanartede, saadan som det nu sker, hvor Børnene i mange Familier ere udsatte for legemlig Forkrøbling og sædelig Fordærvelse, hvilket senere giver sig Udslag i Forbrydelser. Jeg tror, at der kan gøres en Del mere, end der nu gøres. Vi maa i det hele taget se at skabe saa mange lykkelige Hjem i Landet som muligt. Vi have her vedtaget en Lov, der vil faa stor Betydning for Landet, nemlig Loven om Husmandslodderne. Dens Virkninger ere endnu

ikke saa kendelige, men den skal nok blive det. Ved den Lov oprettes der mange mere fritstillede og økonomisk set velstillede Hjem. Børnene ville altsaa ikke saa tidligt blive drevne ud at tjene. Der er noget, som jeg ofte har erfaret i min Lærerpraksis, hvor jeg jo ogsaa kender Husbondene. Jeg har ofte spurgt: Hvorfor har I dog fæstet Barnet bort til den Husbond, der faar det ingen Skolegang, han er lige gyldig for Undervisningen? Men jeg har da ofte faaet det Svar: Det er et godt Madsted, der bliver Barnet godt behandlet legemlig talt. Noget saadant bør ikke finde Sted. Man maa sørge for, at Hjemmene blive saaledes stillede, at de kunne sørge for Børnene, mens de ere smaa, indtil det 10de eller helst til det 12te Aar. Jeg kender ikke saa meget til Forholdene i Kjøbenhavn og de større Byer, men der maa man ad Lovgivningsvejen kunne gøre noget med Hensyn til Børns Arbejde i Fabrikkerne, bestemme, hvor tidligt de maa begynde, og hvor længe de maa arbejde. Skulle vi i det hele taget faa Bugt med dette Onde, som breder sig fra Børnene og opefter, og som giver den stærke Tilgang til Strafanstalterne, maa vi mere end hidtil sørge for at skaffe gode Hjem, hvor Børnene kunne vokse op under bedre Forhold, end de nu mange Steder gøre.

Olesen: Jeg vil kun sige nogle faa Ord om Forslaget. Samfundet maa sætte en Ære i — ligesom det ogsaa er nødvendigt — at tage sig af disse stakkels Børn. Men jeg mener, ligesom den sidste ærede Taler, at man maa lægge Hovedvægten paa, at Hjemmene bevares for disse Børn; thi naar alt kommer til alt, er der ingensteds, hvor Børnene kan have det bedre end i Hjemmene. Der kan naturligvis være Undtagelser, men som Regel er der ingen, der holde saa meget af Børnene som Far og Mor. Naar der i § 1 a.—b. er Tale om at tage Forældremyndigheden fra Forældrene, naar Barnet er under Vanrøgt, Mishandling, legemlig Forkrøbling eller sædelig Fordærvelse, tænker jeg derved ikke mindst paa Forholdene her i Kjøbenhavn. Den store Procent af de stakkels Børn, der sendes ud til Opdragelsesanstalter og Børnehjem, kommer jo herfra. Ogsaa her skal Faderen og Moderen maaske ud paa Arbejde og maa tit lade Børnene gaa for Lud og koldt Vand, saa at de, som sagt, har vanskeligt ved at komme i Skole osv. Men det sørgeligste er dog at se de Fattigkvartersgader, hvor den fattige Del af Befolkningen bor, hvor